

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 13 grudnia 2018 r. – *Électricité de France (EDF) / Komisja Europejska, Republika Francuska*

(Sprawa C-221/18 P) ⁽¹⁾

Odwołanie – Artykuł 181 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Pomoc państwa – Pierwsza decyzja Komisji Europejskiej – Pomoc państwa niezgodna z rynkiem wewnętrznym – Stwierdzenie nieważności przez Sąd Unii Europejskiej – Utrzymanie w mocy przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej – Druga decyzja Komisji – Pomoc państwa niezgodna z rynkiem wewnętrznym – Oddalenie skargi o stwierdzenie nieważności – Artykuł 266 TFUE – Naruszenie powagi rzeczy osądzonej pierwszego wyroku Sądu – Przeinaczenie dowodów – Nieznajomość przez Sąd ciążących na Komisji obowiązków przeprowadzenia starannego i bezstronnego dochodzenia – Brak uzasadnienia – Kwalifikacja środka – Nowa pomoc lub istniejąca pomoc

(2019/C 103/06)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: *Électricité de France (EDF)* (przedstawiciel: adwokat M. Debroux)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: É. Gippini Fournier, B. Stromsky oraz D. Recchia, pełnomocnicy), Republika Francuska

Sentencja

1. *Odwołanie zostaje oddalone.*
2. *Électricité de France (EDF) pokrywa koszty postępowania.*

⁽¹⁾ Dz.U. C 182 z 28.5.2018.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez *Verwaltungsgericht Berlin (Niemcy)* w dniu 4 września 2018 r. – *Solvay Chemicals GmbH / Bundesrepublik Deutschland*

(Sprawa C-561/18)

(2019/C 103/07)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Berlin

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: *Solvay Chemicals GmbH*

Druga strona postępowania: Bundesrepublik Deutschland

Postanowieniem z dnia 6 lutego 2019 r. Trybunał (pierwsza izba) rozstrzygnął:

Przepisy art. 49 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia Komisji (UE) nr 601/2012 z dnia 21 czerwca 2012 r. w sprawie monitorowania i raportowania w zakresie emisji gazów cieplarnianych zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾ i pkt 20.B załącznika IV do tego rozporządzenia są nieważne w zakresie, w jakim systematycznie włączają do emisji z instalacji produkującej węglan sodowy dwutlenek węgla (CO₂) przeniesiony do innej instalacji do celów produkcji wytrąconego węglanu wapnia, bez względu na to, czy ów dwutlenek węgla zostaje uwolniony do powietrza czy też nie.

⁽¹⁾ Dz.U. 2012, L 181, s. 30

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesarbeitsgericht
(Niemcy) w dniu 30 października 2018 r. – EM / TMD Friction GmbH**

(Sprawa C-674/18)

(2019/C 103/08)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesarbeitsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: EM

Strona pozwana: TMD Friction GmbH

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 3 ust. 4 dyrektywy Rady 2001/23/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ochrony praw pracowniczych w przypadku przejęcia przedsiębiorstw, zakładów lub części przedsiębiorstw lub zakładów ⁽¹⁾ – przy przejęciu zakładu po wszczęciu postępowania upadłościowego dotyczącego majątku zbywcy zakładu na podstawie prawa krajowego, które co do zasady nakazuje stosowanie art. 3 ust. 1 i 3 dyrektywy 2001/23/WE również w odniesieniu do praw pracowników do świadczeń związanych z wiekiem, inwalidztwem lub dla pozostających przy życiu członków rodziny w ramach uzupełniających zakładowych lub międzyzakładowych systemów emerytalnych w razie przejęcia zakładu – zezwala na ograniczenie polegające na tym, że nabywca nie odpowiada za prawa przyznające w przyszłości uprawnienia do świadczeń oparte na stażu pracy sprzed wszczęcia postępowania upadłościowego?

2) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:

Czy środki konieczne do ochrony interesów pracowników na podstawie art. 3 ust. 4 lit. b) dyrektywy 2001/23/WE w odniesieniu do ich praw przyznających im natychmiast lub w przyszłości uprawnienia do świadczeń związanych z wiekiem z uzupełniających zakładowych lub międzyzakładowych systemów emerytalnych w przypadku przejęcia zakładu po wszczęciu postępowania upadłościowego dotyczącego majątku zbywcy zakładu powinny odpowiadać poziomowi ochrony wymaganemu na podstawie art. 8 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/94/WE z dnia 22 października 2008 r. w sprawie ochrony pracowników na wypadek niewypłacalności pracodawcy ⁽²⁾?

3) W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie drugie:

Czy art. 3 ust. 4 lit. b) dyrektywy 2001/23/WE należy interpretować w ten sposób, że środki konieczne do ochrony interesów pracowników w odniesieniu do ich praw przyznających im natychmiast lub w przyszłości uprawnienia do świadczeń związanych z wiekiem z uzupełniających zakładowych lub międzyzakładowych systemów emerytalnych zostały podjęte, jeżeli prawo krajowe przewiduje, że